

Chci oplakat to dobře

Radůza

1. Kéž vším, co v cestě stojí
projdu vždycky přímo vpřed
kéž vyjdu tenhle kopec
bez klení a slz
a když mě přece jenom
cestou něco rozpláče
chci oplakat to dobře
a pak už se s tím nevláčet

2. Kéž hřeben ještě chvíli
drží vítr za teřich
než projdu tímhle sedlem
a složím tíhu do řeřich
kéž všechny staré lásky
i ty dávno zemřelé
mi sklála z útrob vyrve
až mě chytí za skřele

R: Řídne vzduch
a vítr ještě sebrat chce mi z plic
dech, co v kámen ztuh
čím hůř to jde, tím se mi chce dejchat víc

3. Kéž za touhletou horou
zase další hora je
kéž moje nohy protnou
jejích boků okraje
ať vzhůru nebo dolů
povede mě její sráz
kéž kráčím vždycky pevně
raz, dva, raz, dva, raz

R: Řídne vzduch...

4. = 1.